

Marlene Harpsøe (DF):

Det glæder mig, at ordføreren fra Socialistisk Folkeparti nævner, at man også tænker på ofrene fra Socialistisk Folkepartis side, og det er jo selvfølgelig positivt. Men når ordføreren går meget op i ofrene, og de skal sikres en god behandling osv., mener ordføreren så ikke også, at i og med man sidestiller den her straf for partnervold med al anden vold, at det vil være til gavn for ofrene, fordi netop ofrene får længere tid til at komme sig over de forfærdelige overgreb, som de har været udsat for, og desuden vil det jo også være godt for børnene, som heller ikke skal gå rundt og føle angst hver dag for, at når de kommer hjem fra skole, er far der, og han har bøjet et ribben på mor, og hun har et blåt øje, og næste gang er det dem selv, der bliver overfaldet. Det må jo være en forfærdelig hverdag at leve i.

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Karina Lorentzen (SF):

Jeg synes, at fru Marlene Harpsøe ignorerer den problemstilling, at mange af de her kvinder rent faktisk gerne vil leve sammen med den her mand, og at de ofte vender tilbage til den her mand, så vi er altså nødt til at gøre noget ved mandens vold, vi er nødt til at behandle, for at det her parforhold skal lykkes, og dermed synes jeg altså, at vi tager meget, meget hensyn til både kvinder og børn i den her problemstilling, hvis vi vælger at behandle.

Kl. 10:32

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen. Der er ikke flere bemærkninger. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 10:32

(Ordfører)**Tom Behnke (KF):**

Vold er uacceptabel, og vold skal naturligvis straffes, og vi har i Det Konservative Folkeparti den holdning, at vold endda skal straffes meget hårdt, og derfor har den her regering jo også sørget for at fremsætte forslag om og fået gennemført forslag her i Folketinget om at skærpe straffene for vold – ja, faktisk har vi sørget for, at strafferammerne stort set er blevet doblet op, siden vi tiltrådte i 2001. Det betyder med andre ord, at vi tager det her ganske alvorligt, vi ser alvorligt på det, og vi har den holdning, at gerningsmændene skal straffes.

Vi mener i øvrigt, at vold er vold, uanset hvor den bliver begået, uanset hvem den bliver begået af, og har man begået vold, skal man straffes, og straffen skal være den samme, uanset hvor den bliver begået henne.

For at følge op på stramningen af straffeloven i forhold til skærpe af straffene for vold har regeringen derudover fået gennemført hele to handlingsplaner, derudover har man sørget for, at politiet har særlig fokus på det område, der hedder jalousivold eller æresvold, og derudover har man gennemført ændringer af lovgivningen, den såkaldte Østrigsmodel, hvorefter man med loven i hånden kan bortvise en voldelig mand fra hjemmet, altså sørge for, at det er manden, der forlader hjemmet – også selv om det er ham, der ejer det pågældende sted – og ikke den voldsramte kvinde, som det altid var i gamle dage, hvor hun måtte stikke af med børnene under armen. Men det har man altså fået lavet om på, så der er den her mulighed.

Så er der blevet rejst tvivl om, hvorvidt der bliver givet rabat, hvis volden finder sted i partnerforhold. Den tvivl skal man selvfølgelig have ryddet af vejen ved at konstatere, at der enten ikke er tale om en sådan forskel, eller at der er tale om en sådan forskel, og er der sådan en forskel, skal man sørge for at få rettet op på forholdene. Derfor har regeringen med justitsministeren i spidsen tilkendegivet, at Rigsadvokaten er blevet bedt om at undersøge, hvordan straffeniiveauerne for – vel at mærke – ligearteret vold er. For en ting er, at man rent statistisk kan tage alle sager tilsammen og se, hvad gennemsnitsstraffen så er det ene og det andet sted. Men den måde kan man jo ikke sammenligne strafudmålinger på, man er nødt til at sammenligne ligearteret vold for at se, om der bliver straffet hårdere eller mildere i nogle sager end i andre sager.

Det er præcis det, som Rigsadvokaten er ved at undersøge, og indtil han er færdig med sin undersøgelse, kan man jo ikke lave nogen ændringer, for hvis man så lavede ændringer, ville det være at lave ændringer med bind for øjnene, og vi ville ikke ane, hvad det var, vi gjorde.

Derudover har justitsministeren jo i skriftlige svar, i § 20-spørgsmål, udvalgsspørgsmål, samrådsspørgsmål, her i Folketingssalen igen og igen, understreget og lovet, at ministeren og regeringen, i det omfang der er en ændring eller en forskel i strafudmålingerne, er indstillet på omgående ændring. Og det vidste Dansk Folkeparti godt, da de fremsatte det her forslag.